

Uit diepe nood roep ik u aan¹

Het lied *Uit diepe nood roep ik u aan* kun je niet te pas en te onpas laten zingen. Immers, lang niet altijd is de meerderheid van de aanwezigen daarvoor in de stemming. Maar er zijn situaties waarin nu juist dit lied op zijn plaats is.

Soms zijn er droeve gebeurtenissen, waardoor een hele groep mensen zich ten diepste geraakt voelt. Dan leent dit lied zich er bij uitstek voor om samen troost te zoeken. Ook als de hele gemeenschap weet dat iemand uit hun midden geschokt is, zou het de betreffende toegezongen kunnen worden. Dan worden hem troostwoorden in de ziel gelegd, die hijzelf in zijn verwarring nog niet had kunnen formuleren. Overigens: er is vaak meer zorg in de gemeente dan men weet.

In het lied richt iemand die zich in nood bevindt op het Goddelijke. Hij vraagt niet of de ellende in zijn leven even weggenomen kan worden.² Hij bidt om kracht en om wijsheid zodat hijzelf in zijn zorgelijke situatie goede beslissingen kan nemen. Hij verlangt hevig naar een woord, dat hem zal inspireren om weer moedig verder te gaan.

De tekst is in 1994 geschreven door G.H. Bouman-Komen en op muziek gezet door N.K. de Ruijter-Newman. Grote delen van het lied zijn ontleend aan psalm 130.³ Deze begint met de woorden: *Uit de diepte roep ik tot u, HEER*. Iets verder in de psalmtekst staat: *Ik zie uit naar de HEER, mijn ziel ziet uit naar hem en verlangt naar zijn woord, mijn ziel verlangt naar de HEER, meer dan de wachters naar de morgen, meer dan wachters uitzien naar de morgen*.

Ook het beeld van de nachtwacht is dus aan de psalm ontleend. Het gaat daarbij niet om een wereldberoemd schilderij van een zeventiende-eeuwse schilder, maar om wachters die ver voor onze jaartelling de hele nacht onafgebroken op hun hoede moesten zijn om zichzelf en anderen te beschermen tegen de gevaren van de nacht.

Terwijl in het lied gebeden wordt om kracht en wijsheid, gaat het in de psalm om een gebed voor vergeving van de zonden. De psalmist richt zich in vertrouwen tot de barmhartige God die zonden vergeeft, een God die buiten de mens staat. De ik uit het lied vraagt God om een wekkend woord, om wijsheid voor zijn zorgen, in het vertrouwen dat hij die uit mensen zal ervaren.

In het lied is het woord *diep* gehandhaafd als eerbetoon aan de Hebreeuwse oorsprong van het beeld en aan de vele prachtige bewerkingen die er door de eeuwen heen op deze psalm zijn gemaakt. Tegelijk is het woord gehandhaafd om zijn suggestieve kracht: hoe diep kun je in de put zitten, hoe bedolven kun je zijn onder lawines van dramatische gebeurtenissen! Het woord *nood* is ingevoegd omwille van de cadans van het lied.

Als dit lied op het juiste moment met fijngevoeligheid gekozen wordt, kan er grote oprichtingskracht van uitgaan.

Truus Bouman-Komen, met dank aan em. Apostel J.L. Slok
april 2016

¹ Deze tekst borduurt voort op: [Truus Bouman-Komen]; 'Uit diepe nood'. Lieder in het licht van deze tijd. In: *Ons Maandblad, juni 1995, nr. 6*, blz. 18. En: J.H.W. [J.H. Winkelman]; Van psalm 130 tot lied 113. In: *Ons Maandblad, oktober 1996, nr. 10*, blz. 20-21.

² Uiteraard ook *zij*. *Hij/zij* past niet in een doorlopende tekst.

³ Voor het terugrijpen in 1994 op psalmteksten zie de toelichting bij *Als een boom aan het water*.